

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 20 april 1928 kl. 2 e. m.

Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande, nr 6, i anledning av väckt motion, II: 382, angående åvägbringande av utav staten understödd bildningsverksamhet med utnyttjande av rundradio.

I en inom andra kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 382, har herr Wallerius hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning om och på vad sätt en av staten understödd bildningsverksamhet med nyttjande av rundradio må komma till stånd, samt om de förslag till riksdagen, som därav kunna förmedlas.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har berett Programrådet, A.-B. Radiotjänst och Svenska radioklubbornas förbund tillfälle att uttala sig i frågan. De med anledning härav avgivna yttrandena äro såsom bilagor fogade vid detta utlåtande; och tillåter sig utskottet här att hänvisa till desamma.

Yttranden.

Rundradiorörelsen i Sverige är som bekant ordnad genom en mellan telegrafstyrelsen och Aktiebolaget Radiotjänst träffad överenskommelse, enligt vilken bolaget på vissa villkor bedriver rörelsen medan styrelsen för ändamålet ställer till förfogande telegrafverkets rundradiostationer och erforderliga ledningar. I punkt 7 av nämnda överenskommelse stadgas bl. a.: "Rundradioprogrammen, vilka skola vara av växlande art och skänka god förströelse samt överhuvudtaget vara ägnade att vidmakthålla allmänhetens intresse för rundradio, skola hållas på en hög ideell, kulturell och konstnärlig nivå och vara präglade av vederhäftighet, saklighet och opartiskhet. Rundradiorörelsen skall så bedrivas, att folkkupplysningen och folkbildningsarbetet därigenom befrämjas."

Utskottet.

I anslutning till detta stadgande har A.-B. Radiotjänst, vid sidan av uppgiften att skänka underhållning och förströelse, från början av sin verksamhet ställt en avsevärd del av utsändningstiden i folkbildningens tjänst. I avseende på omfattningen av detta bildningsarbete har utskottet inhämtat, att enbart tiden för föredrag under de två senaste arbetsåren uppgått till mellan 6 timmar och 7 timmar 25 minuter per vecka. De enskilda föredragens längd har uppgått till 15 à 30 minuter, varvid 30 minuter varit den oftast förekommande tiden. De ämnen som behandlats hava omfattat kulturhistoria, litteratur, konst-

historia, musik, svensk natur och svenska bygder, nationalekonomiska frågor, naturvetenskap, geografi och resor, tekniska ämnen, praktiska ämnen, yrken och yrkesmän, diverse aktuella ämnen i anslutning till dagskrönikor, lantbruksföredrag samt slutligen kurser i engelska, tyska och franska språken. Denna föredragsverksamhet har alltid utgjort 15 à 16 % av hela sändningstiden, vilket synes ungefärligen motsvara den för föredrag använda sändningstiden i radions föregångsland, England. För tiden mellan 7,15 och 9,15 e. m., vilken anses vara bästa programtid, finnes en speciell statistik uppgjord hos A.-B. Radiotjänst, varav framgår, att denna tid till 25 à 29 procent utnyttjats för föredrag. För ett exakt bedömande av rundradions tillgodoseende av folkbildande uppgifter böra givetvis vid sidan av denna föredragsverksamhet även utsändningarna av t. ex. klassisk musik och litterära uppläsningar tagas i beaktande. För närvarande utföras försök med radioutsändningar, vilka direkt äro ställda i skolundervisningens tjänst.

Av det sålunda anförda finner utskottet framgå, att folkbildningsverksamheten genom rundradio redan nu fått en uppmärksammas ställning inom radioverksamheten.

Hela denna verksamhet befinner sig ännu i ett tidigt skede av sin utveckling, och det ligger i sakens natur, att en verksamhet som denna, som vill spänna över hela landet och nå dess inbyggare av alla samhällsklasser, under detta första prövande skede måste bliva utsatt för ganska mycken kritik. Kritiken kan avse olika förhållanden — för den ena samhällsgruppen ligger exempelvis radions bildningsverksamhet på en alltför hög nivå, för den andra på en alltför låg eller elementär nivå, och vad som är av synnerligt intresse för landsbyggdens befolkning i dess dagliga verksamhet kan sakna varje intresse för storstädernas befolkning och vice versa. Det ligger i radioverksamhetens eget intresse att i görligaste mån ställa sig till efterrättelse det berättigade i den kritik, som sålunda framkommer, och att genom ett samlande av erfarenhet söka komma fram till det lämpligaste och mest tilltalande programvalet. Under den jämförelsevis korta tid, som radiorörelsen hittills bedrivits i vårt land, torde icke tillräcklig erfarenhet hava vunnits ifråga om dess organisation och programverksamhet för att med någon grad av säkerhet kunna draga upp några mera bestämda riktlinjer för framtiden, och vid sådant förhållande synes frågan om en utredning vara för tidigt väckt.

Härtill kommer, att det synes utskottet betänkligt att förordna åtgärder, varav ett ökat byråkratiserande av radioverksamheten måhända skulle kunna bliva följden.

Slutligen torde den ekonomiska sidan av saken jämväl böra tagas i betraktande. Rundradions betydande omkostnader täckas som bekant för närvarande uteslutande av licensmedel. För att bevara och öka antalet licenser, som för närvarande närmar sig 360,000, torde den rena underhållningsdelen av programmen vara av minst lika stor betydelse som den verksamhet, vilken direkt åsyftar att främja folkupplysning och folkbildning. En mera avsevärd programför-

skjutning till förmån för denna senare verksamhet skulle utan tvivel få ekonomiskt oförmånliga återverkningar för hela rundradiorörelsen.

Då sålunda folkbildningsverksamheten genom rundradio redan i viss mån tillgodoses, och då vidare ännu någon tids erfarenhet synes böra vinnas, innan ytterligare åtgärder till densamma befrämjande ifrågasättas, finner sig utskottet — med allt erkännande av motionärens goda avsikter och i insikt om att på en senare tidpunkt en utredning i motionens syfte kan bliva behöflig — böra för närvarande avstyrka motionen.

På ovan anförda skäl får utskottet alltså hemställa,

att motionen II: 382 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 april 1928.

På utskottets vägnar:

ANDERS OLSSON.

Närvarande vid ärendets slutbehandling i utskottet: herrar *Olsson* i Mora, *Öhman*, *Dahlén*, *Englund*, *Mogård*, *Gardell* i Stenstu, *Mårtenson* och *Grapenson*, fru *Wessman** samt herr *Göranson*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Till andra kammarens tillfälliga utskott nr 1.

I anledning av att utskottet berett Radioprogramrådet tillfälle avgiva yttrande över motionen i andra kammaren nr 382 av herr Wallerius angående åvägabringandet av utav staten understödd bildningsverksamhet med utnyttjande av rundradion får Programrådet härmed äran anföra följande.

Rundradion befinner sig ännu i ett tidigt stadium av sin utveckling, och Programrådet anser, att det kräves ytterligare erfarenhet om dess lämpliga organisation och programverksamhet, innan en utredning av den art som föreslås i motionen kan bli av någon bestående betydelse. Som bekant gälla nu för rundradion sådana föreskrifter, att den skall 'bedrivas så att folkupplysningen och folkbildningsarbetet därigenom befrämjas'. Det synes rådet att utvecklingen hittills i stort sett motsvarat detta stadgande och att det därför knappast finnes anledning utgå ifrån, att några större allmänna krav i den mening motionären avser förefinnas. Dessutom har under senare tiden pågått en undersökning om skolradion i Sverige, rörande vilken utlåtanden i ärendet äro att vänta. Under sådana omständigheter anser Programrådet, med allt erkännande av motionärens goda avsikter och i insikt om att på en senare tidpunkt en allmän utredning i motionens syfte må bli behöflig, att det för närvarande icke finnes tillräcklig anledning att tillstyrka bifall till motionen.

Stockholm den 29 februari 1928.

För Programrådet

FRITZ HENRIKSSON.

Till andra kammarens tillfälliga utskott nr 1.

Med anledning av att andra kammarens tillfälliga utskott nr 1 berett styrelsen för aktieföretaget Radiotjänst tillfälle avgiva yttrande över motionen i andra kammaren nr 382 av herr Wallerius angående åvägabringande av utav staten understödd bildningsverksamhet med utnyttjande av rundradio, får styrelsen härmed äran anföra följande.

Styrelsen vill först påpeka, att den av motionären ifrågasatta kunskapsmeddelelsen pr rundradio redan nu i betydande utsträckning erhållit plats i rundradioprogrammen och hänvisar beträffande denna sak till nu pågående språkkurser, lantbruksföredrag samt andra föredrag med allmänbildande innehåll. Styrelsen har oavslutligt — i överensstämmelse med den bestämmelse i bolagets överenskommelse med telegrafstyrelsen, som säger, att rundradioprogrammen skola ordnas så, att folkbildningsarbetet därigenom främjas — eftersträvat att, i den mån tillgodoseendet av andra hänsyn beträffande programarbetet det medger, öka denna gren av verksamheten. Å andra sidan måste beaktas, att rundradions till nära tre miljoner kronor uppgående årliga omkostnader för närvarande täckas uteslutande av licensmedel samt att den rena underhållningsdelen av programmen — framförandet av musikaliska och dramatiska verk, uppläsning av skönlitteratur etc. — torde hava största betydelse

för vidmakthållandet och ökningen av licensstocken. I praktiken finnas sålunda vissa, av erfarenheten givna gränser för det tidsutrymme, som kan beredas kunskapsmeddelelse av detta slag inom de eftermiddags- och kvällstimmar, vilka — fränsett sön- och helgdagar — stå till rundradions förfogande, gränser, vilka icke utan ofördelaktiga återverkningar på rundradiorörelsen i dess helhet kunna överskridas. På dagarna före kl. 6 e. m. synes vidare folkbildningsverksamhet av ifrågasatt slag knappast med större utbyte kunna äga rum annat än i direkt samband med skolundervisningen. Skolradion, som det populära namnet lyder, är för närvarande föremål för förberedande undersökningar inom Skolöverstyrelsen, varvid samarbete äger rum mellan representanter för Skolöverstyrelsen å ena, telegrafstyrelsen och Radiotjänsts programavdelning å andra sidan. Efter allt att döma kan man förvänta, att de första praktiska försöken härvidlag komma att taga sin början innevarande vår. Det torde emellertid vara föga sannolikt, att erforderliga erfarenheter rörande detta i flera avseenden föga genomforskade arbetsfält skola föreligga, förrän försöken pågått under åtminstone ett års tid. Det synes oss sålunda, som om den av herr Wallerius ifrågasatta utredningen vore för tidigt påtänkt, och styrelsen anser sig därför, under fullt erkännande av motionärens goda syfte, böra för närvarande avstyrka motionen.

Styrelsen vill slutligen påpeka, att rundradioprogrammen för närvarande granskas av ett genom Kungl. brev av den 12 december 1924 tillsatt programråd och att detta, som givetvis haft sin uppmärksamhet inriktad på denna fråga, icke haft något att erinra mot det sätt, varpå här ifrågavarande gren av rundradiorörelsen hittills bedrivits.

Stockholm den 28 februari 1928.

Med utmärkt högaktning

AKTIEBOLAGET RADIOTJÄNST

Per Södermark.

Gustaf Reuterswärd.

Till Andra kammarens första tillfälliga utskott.

Svenska Radioklubbarnas Förbund, som genom skrivelse av 2 mars 1928 underrättats om utskottets beslut att giva Förbundet tillfälle att inkomma med yttrande över av herr Wallerius väckt motion nr 382 angående åvägabringande av utav staten understödd bildningsverksamhet med utnyttjande av rundradio, får härmed uttala följande.

Behovet att inhämta kunskaper om gångna och nyare tider, om naturens och teknikens under, om förbättrade arbetsmetoder inom det egna yrket, är djupt rotat inom vida kretsar av vårt folk. Därom vittnar den omfattande föreläsnings- och biblioteksverksamhet, som även av staten understötts, men som i främsta rummet kommit de större samhällena tillgodo. Inom de geografiskt sett största delarna av vårt land hindras nämnda verksamhet, sådan den hittills bedrivits, genom svåra kommunikationsmöjligheter, framför allt under vissa årstider besvärligt väglag eller väderlek. Bok- och tidskriftsläsning i större omfattning torde av kostnadsskäl på många håll vara svåröverkomlig. Den per-

sonliga kontakten med författaren blir ej alltid tillfredsställande. Rundradion bjuder nu obestriddigen en ej tillräckligt beaktad möjlighet att upphäva avstånden; med dess hjälp kan bildningsverksamheten, som motionären framhåller, så att säga föras in direkt i hemmen, utan annan kostnad eller besvär än anordnandet av en radiomottagare kräver jämte betalandet av därför fastställd licensavgift. Härtill kommer att radion, i motsats till boken, återger författarens egen röst, som, om den lämpar sig för radio, är ägnad att betydligt höja intresset för det framförda och att verka sällsynt eggande till självverksamhet. Kravet på lämpligt ämnesval och på logiskt framställningssätt är emellertid inom rundradion starkare än i fråga om boken, där en repetition lätt står förståndet till hjälp. Från pedagogisk synpunkt är denna nya form för bildningsverksamhet i själva verket icke tillräckligt genomstuderad för att man ännu skall kunna överskåda hela vidden av dess möjligheter. Vad som hittills i rundradion i detta hänseende presterats, har i allmänhet mer varit ägnat att framhålla bristerna i denna form för kunskapsmeddelelse än för tjänsterna. I all synnerhet gäller detta föredragen på naturvetenskapens och teknikens områden. I den överenskommelse, som träffats mellan Telegrafstyrelsen och A. B. Radiotjänst rörande omhändertagandet av rundradioprogrammen, är nu fastslaget, att programmen skola läggas så, att 'de giva god förströelse' samt så 'att folkbildningen och folkupplysningen därav främjas'. Denna ordningsföljd har tryckt sin prägel på företagets hela organisation, personval m. m. Det kan heller icke förnekas, att den bildningsverksamhet, som genom svensk rundradio bedrivits, om än formellt sett en viss följdriktighet kunnat skönjas, blivit från pedagogisk synpunkt så att säga diletantmässig. De föredragshållare, som intuitivt fattat rundradions speciella krav, äro lätt räknade. Utan ett ingående studium av problemet, hur ett rundradioföredrag bör uppställas och framföras, torde icke riktlinjer eller en bärande tradition till hjälp för andra föredragshållare med mindre intuitiv blick kunna åstadkommas. Synnerligen olyckligt från denna synpunkt är det uppläsande av i förväg skrivna föredrag, som synes ha blivit regel i svensk rundradio; därigenom dödas det personliga i framförandet och påtvingas talaren den skadliga föreställningen, att han talar till ett stort auditorium i stället för till en mängd ensamma lyssnare eller intima familjekretsar. Alltför ofta ha föredragen varit späckade med fakta, vilkas inbördes sammanhang för en normal fattningsgåva vid avhörandet i radio ej varit på långt när så självklart som vid läsning eller vid hörandet av ett föredrag med mimiskt ackompanjemang eller bildmateriel. De främsta fackmännen äro förvisso icke alltid de bästa föredragshållarna i radio. En viss specialisering för detta kall är ofrånkomlig. För framletandet av lämpliga kandidater måste på undervisningsledarna ställas kravet på en betydande bekantskapskrets och personkännedom inom kulturlivet, speciellt undervisningsväsendet. En särskild organisation för denna del av programarbetet är därför icke blott fullt motiverad utan även en nödvändighet för framgång i den tilltänkta bildningsverksamheten. Den nuvarande programledningen har ju tillkommit för helt annat ändamål, och även, i vad det gäller skolradio, uttryckligen pointerat detta. I Tyskland arbetar sedan över ett år ett särskilt statsorgan för kulturella radioändamål; om verksamheten bär dess första årsbok ett vackert vittnesbörd.

Förbundet vill därför giva motionären sitt oförbehållsamma stöd, då han framställer kravet på undersökning av huru en av staten understödd bildningsverksamhet med nyttjande av rundradio må komma till stånd, så mycket mer som bland de radiolyssnare, vilka deltagit redan från rundradiorörelsens bör-

jan, i all synnerhet på landsbygden, en livlig önskan gjort sig märkbar att få mer av påtagligt och smältbart bildningsmaterial, än som nu gives.

Den nuvarande organisationen har emellertid åstadkommit ett tekniskt högst fulländat och för den nya verksamheten lämpligt kommunikationsmedel, som för närvarande når ungefär sjuåttedelen av vårt folk. De 7 sändningsstationerna, ägda av staten, och de 24 sändningsstationerna, ägda av enskilda, kunna säkerligen för ringa kostnad påräknas även för den tilltänkta folkbildningsradion. En uppfattning om anslutningen i olika landsändar, liksom även om vad som tekniskt och ekonomiskt hittills låtit sig åstadkomma med avseende på lyssningsmöjlighet i olika delar av landet, torde erhållas av bilagda befolkningskarta *, där tillfredsställande lyssningsmöjlighet åskådliggjorts genom färgläggning. En dryg fjärdedel av rikets invånare, framförallt på landsbygden i norra och östra Skåne, södra Småland, nordvästra Svealand och största delen av Norrland står alltjämt i huvudsak utanför möjlighet att delta i rundradiorörelsen, i varje fall efter skymningens inbrott. Under dygnets ljusare del torde man i allmänhet kunna räkna med ungefär dubbelt så stora lyssningsområden som de på kartan antydda och motsvarande mindre antal utestängda, framförallt i Svea- och Götaland.

Rundradiorörelsen har nu obestriddligen nått den omfattning, att ett av de bärande skälen för statskontroll över rundradion i K. Telegrafstyrelsens underdåniga framställning av 21 februari 1923 rörande rundradio, i hög grad aktualiserats, det nämligen, att man "kan motse, att utvecklingen på området kommer att gå mot det nya kommunikationsmedlets användande i undervisningens och folkupplysningens tjänst och att det följaktligen vore klokt att redan från början giva staten en sådan ställning till verksamheten, att en övergång till rundradions användande för sådana ändamål underlättas". Lika obestriddligt är också, att denna omfattning allvarligen äventyras om icke en utveckling i antydd riktning nu effektivt främjas och dirigeras av statsmakterna.

Ett jämförande studium av Radiobyråns licensstatistik för den 31 januari 1927 och samma dag 1928 visar oförtydligt, att om än licenstalet under året ökats med 98,294, denna ökning varit att tillskriva i övervägande grad tillkomsten av nya stationer och därmed lyssningsmöjlighet för större del av rikets inbyggare än förut. Sålunda har man den under våren 1927 tillkomna Motala-stationen att tacka för åtminstone 44,000 nya licenser, under det att de äldre statsstationerna i Stockholm, Göteborg, Malmö, Sundsvall, Östersund och Boden tillsammans endast tillfört 14,000 och de i enskild ägo befintliga 24 stationerna 27,000. Minskningen i Göteborg och Sundsvall samt i det närmast Malmöstationen belägna området bidrager till, att de äldre statsstationernas ökningssiffra är så låg. Av de återstående nya 13,000 licenserna, som lösts i områden, där tillfredsställande mottagning från svenska stationer i regel icke står att åstadkomma, åtminstone med enklare mottagningsapparater, torde även en stor del vara att tillskriva just den nya Motala-stationen.

Som K. Telegrafstyrelsen i sin underdåniga hemställan den 15 december 1927 om bemyndigande att förstärka sändningsstationerna i Göteborg och Malmö framhållit, är utvägen att genom nya stationer utvidga rundradiorörelsens omfattning åtminstone f. n. av tekniska skäl så gott som stängd. För denna nu existerande rörelsens ekonomi är därför i fortsättningen nödvändigt att, dels öka och vidmakthålla intresset inom nuvarande rundradioområden, dels söka inkomster på annat sätt än genom licensavgifter. En höjning av den nuvarande licensavgiften, 10 kr. pr år, är nämligen utesluten; den skulle med säkerhet re-

* Här utesluten.

sultera i en nedgång i de totala intäkterna. Finansieringsmöjligheterna för den föreslagna bildningsradion beskåras även därav, att det åtminstone under omläggningstiden icke torde vara rådligt att i mer betydande utsträckning inkräkta på nuvarande programordning och sändningstider och följaktligen ej heller på licensmedlen. De tåla med nuvarande organisation, och ett medelpris pr programtimme som närmar sig 500 kr., inga mer betydande avbränningar. Då beloppet av det understöd, riksdagen måste bevilja, om den avsedda bildningsverksamheten skall komma till stånd, sålunda intimt sammanhänger med rundradiorörelsens ekonomi i sin helhet, synes en förnyad opartisk och allsidig utredning av hela denna rörelsens organisation ofrånkomlig.

Den nuvarande organisationsformen framgick visserligen efter en synnerligen grundlig utredning, i vilken, utom telegrafstyrelsen, militärmyndigheterna, kommerskollegium och statens meteorologisk-hydrografiska anstalt även landets radioklubbar deltog, samt enskilda och korporationer gävos tillfälle ingiva förslag eller anbud att omhändertaga rörelsen. Hela denna utredning svävade emellertid på visst sätt i luften, eftersom då, dels ingenting var känt om den anslutning från allmänhetens sida rundradion skulle komma att få, dels de tilltänkta sändningsstationernas räckvidd i svensk terräng betydligt överskattades. Viktiga moment i den slutliga argumenteringen ha under årens lopp förlorat i styrka, helt bortfallit eller visat sig ej motsvara verkligheten. Att bland hösten 1924 kvarstående sökande till det beslutade centrala programorganet i privat ägo tidningspressen gynnades med koncession har icke fått väntad avspeglning i programmens aktualitetsvärde, speciellt förmedling av dagsnyheter; det bristande samarbetet med framförallt landsortspressen är påtagligt; sannolikt ligger häri en bidragande orsak till licensnedgången i rikets andra och tredje stad. Den starka centraliseringen av programarbetet till huvudstaden, motiverad bl. a. från besparingssynpunkt, har drivits alltför långt; detta är en annan anledning till nämnda nedgång.

Samarbetet med pressen i nuvarande form, som sålunda icke givit väntat resultat, trots en årlig avgift till en av huvuddelägarna i A.-B. Radiotjänst, Tidningarnes Telegrambyrå A.-B., om över 50,000 kr., och trots de båda bolagen hava gemensam verkställande direktör, kan utan tvekan betecknas som förfelat. Om det under dylika omständigheter är lämpligt bibehålla tidningspressen vid ledningen av en rörelse, som mer och mer måste ta sikte på folkbildningen å ena sidan, radions snabbhet å den andra, bör i varje fall, med all respekt för det bildningsarbete tidningspressen här och där presterar, på nytt fördomsfritt undersökas. Ett förtroendefullt samarbete på lämpliga punkter mellan rundradio och press vore säkerligen att föredraga framför nuvarande ordning.

Då Telegrafstyrelsen den 25 september 1926 vid förordandet av på ännu ett år förlängd koncession för A.-B. Radiotjänst säger sig därmed icke vilja ha uttalat, att den nuvarande organisationsformen för rundradiorörelsen är den som för all framtid måste bli bestående, vill Förbundet häri instämma, med uttalande av sin bestämda åsikt, att tidpunkten för ett allsidigt övervägande av ändring i varje fall nu är kommen, sedan det blivit tydligt, att mera betydande licenstillströmning med nuvarande organisationsform icke vidare är att påräkna. Ständigt nya krav ställas på programarbetet redan för licenstalets uppehållande på nuvarande nivå. Tidpunkten torde även av det skäl vara lämplig, att, därest ej A.-B. Radiotjänsts kontrakt senast den 1 maj 1929 uppsäges, detsamma blir gällande jämväl hela år 1930.

Det är Förbundets mening, att en framtida svensk rundradio måste sätta

folkbildning och folkupplysning främst; bifall till motionen torde därför även av detta skäl vara liktydig med begäran om en fullständig utredning av rundradions framtida organisationsform.

Denna utredning torde redan från början böra utgå från folkbildningsarbetet som bärande faktor i programarbetet, vilket av naturliga skäl bör underordnas Eklelesiastikdepartementet eller något dess organ. Bland medbestämmande har man då i främsta rummet att tänka på universiteten, tekniska högskolorna och skolöverstyrelsen, framförallt dess folkskole- och yrkesskoleavdelningar, medicinalstyrelsen m. fl. Ett på förslag av nämnda institutioner tillsatt råd av arbetande och avlönade medlemmar kan anses som lämplig ledare, då behov av vidlyftigare organisation icke synes föreligga.

Förbundet förordar sålunda, att den avsedda bildningsverksamheten lägges i händerna på ett från A.-B. Radiotjänst helt skilt organ; förutsättning för ett friktionsfritt samarbete med bolaget förefinnes i själva verket redan genom nuvarande kontraktsbestämmelser, som garantera telegrafstyrelsen dispositionsrätt under vissa tider av dygnet till bolagets inspelningslokaler m. m.

Med stöd av det anförda vill Svenska Radioklubbarnes Förbund hemställa, att andra kammarens första tillfälliga utskott måtte föreslå kammaren att för sin del besluta avlåtandet till Kungl. Maj:t av i herr Wallerii motion nr 382 föreslagna skrivelse.
Stockholm den 14 mars 1928.

För Svenska Radioklubbarnes Förbunds Centralstyrelse:

HELGE BÄCKSTRÖM.
Ordförande.

Bruno Rolf.
Sekreterare.